

Evangelí del diumenge de la setmana XVII de durant l'any (A): el judici final

Evangelí i comentari del diumenge de la setmana XVII de durant l'any. “A la fi del món sortiran els àngels i destriaran els dolents dels justos”. Déu atorga el premi final en proporció a la virtut de la caritat. El criteri amb que es judicarà la nostra bondat serà l'amor a Déu i als altres.

Evangelí (*Mt* 13, 44-52)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

–Amb el Regne del cel passa com amb un tresor amagat en un camp: l'home que el troba el torna a amagar i, ple de joia, se'n va a vendre tot el que té i compra aquell camp.

També passa amb el Regne del cel com amb un mercader que busca perles fines: quan en troba una de gran valor, va a vendre tot el que té i la compra.

També passa amb el Regne del cel com quan tiren una xarxa a l'aigua i la xarxa arreplega tota mena de peixos. Un cop plena, la treuen a la riba, s'asseuen, i recullen en coves els peixos bons i llencen els dolents. Igualment passarà a la fi del món: sortiran els àngels i destriaran els dolents dels justos, i els llançaran a la fornal ardent; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents.

¿Ho heu comprès, tot això?

Li responen:

—Sí.

Ell els diu:

—Doncs bé, tot mestre de la Llei que s'ha fet deixeble del Regne del cel és semblant a un cap de casa que treu del seu tresor coses noves i coses velles.

.....

Comentari

Jesús compara el Regne del Cel amb un tresor amagat sota terra. La reacció de l'home que el troba no sembla la més virtuosa, perquè amaga la seva troballa a l'amo del camp i empenyora els seus béns per comprar-li el terreny i quedar-se amb el tresor. Amb l'ambiciosa

reacció del personatge de la paràbola, Jesús subratlla per contrast l'enorme valor que té el Regne de Déu. És un tresor el descobriment del qual ens hauria d'omplir d'alegria i també d'un afany decidit per assolir-lo.

En realitat, el tresor del cristià –o la perla preciosa a què fa referència la paràbola següent– és el Crist mateix, que ens ofereix el seu amor i la seva amistat; per ell paga la pena posposar-ho tot dins la jerarquia dels nostres afectes i interessos. Sant Josepmaria explicava aquest sentit de la paràbola: “El tresor. Afigureu-vos el goig immens de l'afortunat que el troba. S'han acabat les estretors, les angoixes. Ven tot el que té i compra aquell camp. Tot el seu cor bateja allà: on amaga la seva riquesa”[1]. I afegia el fundador de l'Opus Dei: “El nostre tresor és Crist. No ens ha de fer res de llençar per la borda tot el que siguin noses, per

poder seguir-lo. I la barca, sense aquest llast inútil, navegarà de dret cap al port segur de l'Amor de Déu"[2].

El Papa Francesc també identificava el tresor del camp amb l'amor de Jesús: "qui coneix Jesús, qui el troba personalment, roman fascinat, atret per tanta bondat, tanta veritat, tanta bellesa, i tot en una gran humilitat i senzillesa. Cercar Jesús, trobar Jesús, aquest és el gran tresor! (...) Pots canviar efectivament el tipus de vida, o seguir fent el que feies abans, però tu ets un altre, has renascut: has trobat el que dona sentit, el que dona gust, allò que dona llum a tot, també a les fatigues, també als sofriments i també a la mort"[3].

Jesús compara el Regne del Cel amb una xarxa que obre els braços a tothom sense distinció. Al final, tots passen per un examen, un judici com el que fan els pescadors a la riba amb

els peixos per rebutjar els que no són bons. Aquesta paràbola és, per tant, una metàfora de la fi del món, del judici final que precedeix la possessió definitiva del Regne per part dels qui s'ho han merescut durant la seva vida. La paràbola de la xarxa es relaciona a més amb les anteriors del tresor i la perla: precisament perquè el Regne (l'amor de Crist) és tan valuós com un tresor o una perla finíssima, per això també se'ns demanarà comptes de com ho hem buscat i estimat en aquesta vida. Sant Josepmaria solia recomanar als qui tractava: “Que busquis Crist: Que trobis Crist: Que estimis Crist”[4].

“És de notar –assenyala sant Tomàs d'Aquino– que la benaurança s'atorga en proporció a la caritat i no en proporció a qualsevol altra virtut”[5]. En definitiva, la millor manera de comprar el tresor al camp o la perla preciosa, allò que ens farà realment bons peixos, serà el nostre

amor a Déu i als altres. I d'això se'ns jutjarà. Sant Joan de la Creu va escriure: “A la tarda t'examinaran a l'amor; aprèn a estimar com Déu vol ser estimat”[6].

[1] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, n. 254.

[2] *Ibídem*.

[3] Francesc, *Àngelus*, 27 de juliol de 2014.

[4] Sant Josepmaria, *Camí*, n. 382.

[5] Sant Tomàs d'Aquino, *Sobre la caritat*, 1, 204.

[6] Sant Joan de la Creu, *Avisos espirituals*, n. 60.

Pablo M. Edo

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
diumenge-de-la-setmana-xvii-de-
durant-lany-a-el-judici-final/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-setmana-xvii-de-durant-lany-a-el-judici-final/)
(15/03/2026)